

ת"פ 1470/12/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 1470-12-16 ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בהחזקת טובין הנושאים סימן מסחר רשום ללא היתר כדין לשם מסחר בהם, עבירה לפי סעיף 60(א)(4) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש] התשל"ב-1972 (להלן: "הפקודה"); ועיסוק במכירה, השכרה או הפצה של טובין שסומנו שלא כדין, עבירה לפי סעיף 60(א)(3) לפקודה.

עובדות כתב האישום שבהן הורשע הנאשם בהכרעת הדין

2. על פי פרק הרקע לכתב האישום, חברת ADIDAS-SALOMON A.G (להלן: "אדידס") היא בעלת סימני מסחר הרשומים בפנקס סימני המסחר בהתאם לפקודה.

הנאשם הוא אחיינו של אריק סבח (להלן: "אריק").

3. על פי פרק העובדות, בתחילת חודש פברואר 2015 או בסמוך לכך, רכש הנאשם כ-120 חליפות בגדים מזויפות הנושאות סימני מסחר של חברת אדידס בסכום כולל של 4,800 ₪, מאדם שזהותו אינה ידועה. החליפות סומנו בסימני המסחר הנ"ל שלא בהסכמת בעליהם וללא ידיעתם, והנאשם היה מודע לכך. זמן קצר לאחר הרכישה, בתאריך שאינו ידוע, העביר הנאשם לאריק את החליפות המזויפות כדי שהלה ימכור אותן, וזאת בהתאם לסיכום קודם ביניהם. השניים סיכמו שאריק יעביר לנאשם סך של 70 ₪ עבור כל חליפה שתימכר. אריק קיבל לחזקתו את חליפות הבגדים המזויפות במטרה למכור אותן, בידעו שהחליפות נושאות סימנים מסחר של חברת אדידס, וזאת שלא בהסכמת בעליהם וללא ידיעתם.

ביום 12.02.2015 בשעה 18:00 או בסמוך לכך, נערך חיפוש בבית שמש. במהלך החיפוש נתפסו ארבעה שקים גדולים ובהם 57 חליפות מזויפות וקפוצ'ון מזויף אחד, כולם נושאים את סימני המסחר של חברת אדידס, ללא הסכמת או ידיעת בעלי סימני המסחר.

הנאשם הורשע על שבמעשיו החזיק בטובין שסומנו שלא כדין לשם מסחר בהם וכן עסק במכירה, בהשכרה או בהפצה של טובין שסומנו או יובאו לישראל בניגוד להוראות החוק.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

4. ב"כ המאשימה עו"ד נהורה לוי הגישה את פלט הרישום פלילי של הנאשם וכן העתק של כתב אישום וגזר דין בת"פ 10632-08-11 של בית משפט השלום בראשון לציון שבו הוטל על הנאשם מאסר על תנאי. כן הגישה צו מאסר בן חודש שניתן עקב אי תשלום קנס מתיק קודם.

ב"כ המאשימה עתרה לגזור על הנאשם עונש כולל בן 10 חודשי מאסר בפועל, באופן שייגזרו עליו 4 חודשי מאסר בפועל בגין תיק זה, יופעל במצטבר מאסר על תנאי בן 5 חודשי מאסר בתיק קודם והכול בצירוף למאסר בן חודש אחד בגין אי תשלום קנס. טענה שמדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים נעה במנעד רחב שבין מאסר על תנאי ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בהודעה מאוחרת בכתב שהוגשה לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש, הבהירה המאשימה שלשיטתה מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין צו שירות לתועלת הציבור ועד למספר חודשי מאסר בפועל. בטיעוניה הדגישה לחומרה את עברו הפלילי של הנאשם בעבירות הרלוונטיות, את הערכים החברתיים שנפגעו, את אי הבעת החרטה, ואת אי תשלום הקנס.

5. ב"כ הנאשם עו"ד סלבה רודנקו הגיש רשימת תיקי הוצל"פ של הנאשם, מסמכים רפואיים, מסמכי גירושין, ומכתב מהמורה המחנכת של בנו של הנאשם.

בטיעוניה עתרה להסתפק בצו שירות לתועלת הציבור ומאסר על תנאי. טען שמתחם הענישה הרלוונטי לכמות הטובין מושא כתב האישום, מתחיל במאסר על תנאי שלצדו קנס או צו שירות לתועלת הציבור. אשר לעבירות הקודמות טען שבהתחשב בנסיבות האישיות ובנסיבות ביצוע העבירה, יש להתחשב בנאשם ולהסתפק בעונש מאסר על תנאי לצד קנס או בלעדיו.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, מסר שהנאשם מצא עבודה חדשה והדגיש את ההישגים של הנאשם בהליכי השיקום ואת חלקו המשמעותי בגידול ילדיו. ב"כ הנאשם הביע את דאגתו שהישגי הנאשם ירדו לטמיון אם יישלח למאסר ולו בעבודות שירות בשל החשש לאובדן מקום עבודתו והתדרדרותו להתמכרויות. אשר למאסר המותנה, טען שישנה הצדקה לקבוע שהתנאי אינו בר הפעלה בשל השוני המהותי שבין התנהגות הנאשם שם להתנהגותו בתיק זה. ב"כ הנאשם ציין שמאז שנעברה העבירה, חזר הנאשם לדרך הישר ולא עבר עבירות נוספות בתחום זה. בהתייחס לאופציה שיוטל על הנאשם קנס, טען שמצבו הכלכלי קשה, ועל כן לא יהא זה צודק לגזור עליו קנס.

ביום שנקבע להקראת גזר הדין, הגיש ב"כ הנאשם מסמך ממר אבי כהן מנהל עוגן בתי-ים. על פי המכתב הנאשם נמצא בהדרכת הורים מזה חודש ביחד עם גרושתו, לאחר שכבר סיים הליך של הדרכת הורים בשפ"ח. עוד נכתב שהנאשם מפיק תועלת מההדרכה, והקשר עם ילדיו חשוב לו מאוד והתחזק כתוצאה מההליך. נוסף

על כך ההליך היטיב עם בנו בן ה-8 וחלה הטבה משמעותית במצבו. הכותב ממליץ שלא לעצור את ההליך אף לא למשך מספר חודשים.

דברי הנאשם

6. הנאשם העיד לעונש, בעדותו מסר שהוא מעורב בחיי ילדיו הקטינים אשר זקוקים לנוכחותו והזכיר את הליכי השיקום שעבר בפן הכלכלי ובפן ההתמכרות. אשר לעבירה הנוכחית, הנאשם הביע עליה חרטה, הצר עליה, ביקש מבית המשפט מחילה והתחשבות, וטען שפעל ממקום תמים.

ובלשונו: **"אני מטופל כבר שבע שנים ביחידה להתמכרויות בבתי ים ובאמת שאני מצר ומתחרט ושום דבר מהסעיפים שמאשימים אותי לא היו ידועים לי ולא הייתה לי שום כוונה לפגוע באף קניין כזה או אחר. פעלתי ממקום תמים כדי להתפרנס בכבוד ולא בצורה פלילית ואם הייתי יודע שהדברים האלה יכולים לסבך אותי לא הייתי עושה את זה"**

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

7. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: **"העיקרון המנחה"**).

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. במקרה דנא, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם אלה:

ערך ההגנה על זכות הקניין של בעלי סימן המסחר הרשום אשר פרי עמלם נגזל מהם;

ערך השמירה על האינטרס הציבורי שיש בקיום חיי מסחר תקינים והוגנים ובפרט במסגרת הסחר הבינלאומי;

ובהינתן שנפגעת העבירה היא חברה בינלאומית הרשומה בחו"ל, נפגע גם ערך השמירה על תדמיתה של מדינת ישראל כמדינת חוק ומניעת פגיעה במעמדה הבינלאומי.

9. לעניין **מידת הפגיעה בערך המוגן**, בהתחשב בסוג הפריטים כמותם ונסיבות רכישתם, אין המדובר בפגיעה שממוקמת בפסגת סולם החומרה.

10. אשר **למדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות מסוג זה, קיימת בפסיקת בית המשפט העליון מגמה מובהקת של החמרה במקרים של היקפים גדולים או עבריינות חוזרת. בהתחשב בטיב העבירות ואופיין ובפרט בנזקים שהן מסבות לבעלי סימני המסחר, נמצא שיש צורך בענישה ממשית אשר תרתיע עובדי עבירות בכוח ובפועל ותסייע במיגור התופעה. בין היתר מוטלים עונשי מאסר, קנסות גבוהים ופיצוי הולם לנפגעי העבירה.

דברים ברוח זו אמר בית המשפט העליון ברע"פ 1519/03 סויסה נגד מדינת ישראל (24.04.2003). ובלשון בית המשפט נוסחו הדברים כך:

"העבירות כנגד הקניין הרוחני הגיעו לממדים רחבי היקף, המביאים לפגיעה חמורה בסחר המקומי, כמו גם בסחר הבינלאומי, והמחייבים את רשויות אכיפת החוק, כמו גם את מערכת בתי המשפט להקפיד כי תהיה הרתעה יעילה כנגד עבירות אלה"

נוכח המניע הכלכלי המובהק של עוברי עבירות מסוג זה, נוהגים בתי המשפט להשית קנסות גבוהים ופיצוי נאות לבעלי הסימנים המסחריים שהופרו.

בחנית גזרי דין שהוטלו על נאשמים בעבירות דומות ובנסיבות דומות מעלה שהעונשים שנוהגים בתי המשפט לגזור נעים במנעד שבין מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגע העבירה ועד מאסר בן מספר חודשים בעבודות שירות שלצדו מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

גיבשתי את מסקנותי אלה לאחר שעיינתי בפסקי הדין שלהלן: ת"פ (ת"א) 46409-08-18 **מדינת ישראל נגד עיני** (10.10.2019); ת"פ (ת"א) 18226-08-15 **מדינת ישראל נגד יונסי** (19.07.2018) (ופסקי הדין הרבים המאוזכרים שם); ת"פ (רמ') 34853-08-15 **מדינת ישראל נגד בצון ואח'** (12.01.2017) (ופסקי הדין המאוזכרים שם); ת"פ (טב') מדינת ישראל נגד עבד (22.09.2016); ת"פ (ת"א) 5824-01-14 **מדינת ישראל נגד אהדי** (19.01.2015) (ואת פסקי הדין המוזכרים שם. יצוין שנסיבותיו של התיק חמורות מנסיבות התיק שלפנינו); ת"פ (רח') 50852-10-12 **מדינת ישראל נגד שטרק ואח'** (23.03.2014); ת"פ (ת"א) **מדינת ישראל נגד ספקוטה** (18.10.2012).

11. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לתכנון שקדם לעבירה אשר בא לידי ביטוי בנסיעה המתוכננת של הנאשם ואריק לעיר טירה כדי לרכוש את הטובין המפרים ובהסכם שערך הנאשם עם אריק בדבר אופן חלוקת רווחי העבירה; לחלקו היחסי הרב של הנאשם אשר יזם את העבירה והדריך את אריק בנבכי הנושא תוך שהתבסס על ידע מקצועי קודם שצבר בתחום זה, לנזק שהיה צפוי להיגרם לבעלת סימני המסחר; ולמניע הכלכלי שעמד בבסיס העבירה.

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, אני סבור **שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין מאסר על תנאי שלצדו קנס ופיצוי, ועד מאסר בן מספר חודשים בדרך של עבודות שירות שלצדו מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.**

13. במקרה דנא, לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות**

עמוד 4

בביצוע העבירה ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

15. בהתאם לכך התחשבתי לקולה בנסיבות האישיות, הכלכליות, הרפואיות והמשפחתיות של הנאשם ובהשפעת הענישה עליו ועל בני משפחתו. בפרט אמורים הדברים בנוגע להשפעה על ילדיו הקטינים אשר זקוקים לנוכחותו בחייהם כאב מתפקד. הכול כעולה מהמסמכים שהגיש ב"כ הנאשם לעיוני.

עוד זקפתי לזכות הנאשם את אורח החיים הנורמטיבי שהוא מנהל כיום; ואת חלוף הזמן מאז שנעברה העבירה אשר במהלכו לא עבר עבירות נוספות.

16. לחומרה זקפתי לחובת הנאשם את עברו הפלילי בעבירות דומות ואת העובדה שעבר את העבירה בתיק זה, שעה שתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן חמישה חודשים אשר נועד להרתיעו אך לא פעל את פעולתו.

הנאשם הורשע בת"פ 10632-08-11 של בית משפט השלום בראשון לציון בכך שהחזיק בדוכן בשוק ראשון לציון בעותקים מפרים של תקליטורים לשם מסחר בהם וזאת בשני מועדים שונים: 18.04.2007 ו- 31.12.2007. הנאשם נידון ביום 05.09.2012 ל-5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור את העבירות שבהן הורשע וקנס בסך ₪ 5,000 או חודש מאסר תמורתו. מאסר מותנה זה הוא בר הפעלה בתיק דנא וכך גם הוצא צו להפעלת המאסר שהוטל חלף הקנס לאחר שהנאשם לא שילם את הקנס.

נוסף על הרשעה זו, בשנת 2012 הורשע הנאשם בת"פ 10632/11 של בית משפט השלום בראשון לציון במכירה של עותק מפר על פי סעיף 10(ג) לפקודת זכויות יוצרים על עבירה שעבר ביום 19.04.2007 ונדון למאסר על תנאי וקנס.

בשנת 2017 הורשע הנאשם בעבירות אלימות במשפחה ובשנת 2018 התקבל בחלקו ערעור שהגיש הנאשם והוא נידון בין היתר לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות.

עברו הפלילי של הנאשם מלמד שהוא אינו אוחז בערכים נורמטיביים והוא עבריין חוזר בתחום הקניין הרוחני.

17. לכתחילה סברתי שיש לגזור על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות שיכלול את הפעלת המאסר המותנה.

ברם חוות הדעת שהוגשה מטעם הממונה על עבודות שירות בשב"ס קובעת שלא נמצא עבור הנאשם מקום להשמה בעבודות שירות.

על פי חוות הדעת בשנת 2018 נידון הנאשם לשישה חודשי עבודות שירות בגין איומים, תקיפת בת זוג ותקיפת בת זוג הגורמת חבל של ממש.

הנאשם החל לשאת את עבודות השירות ביום 25.10.2018 וסיים ביום 02.09.2019, לאחר שבמשך תקופה של שנה וארבעה חודשים הייתה התנהלותו לקויה ביותר, בכל חודש עבד ימים ספורים בלבד ולא ברצף, נעדר ללא אישור, לא התייצב לזימונים ולא יצר קשר. נוסף על כך תפקודו בעבודה לקה בחסר, הנאשם לא מילא את

המשימות שהוטלו עליו, קרא עיתון ושיחק שש-בש במהלך העבודה. בעקבות מספר שיחות בירור שנערכו לו, הוזהר הנאשם מספר פעמים ושיבוצו שונה מספר פעמים, בשל תפקוד לקוי. בשלב מסוים נערך לנאשם שימוע והומלץ על הפסקה מנהלית של עבודות השירות אולם בסופו של יום ניתנה לו הזדמנות להשלים את עונשו. גם לאחר מתן ההזדמנות, המשיך הנאשם לתפקד באופן לקוי ונעדר ללא אישור ובלי שהודיע על כך מבעוד מועד ובשל כך נערכו לו שלוש שיחות בירור. הנאשם סיים את תקופת עבודות השירות לאחר כ-16 חודשים.

18. כיוון שאין אפשרות לגזור על הנאשם מאסר בעבודות שירות, נשאלת השאלה האם יש להפעיל את המאסר המותנה ולגזור על הנאשם מאסר בין כותלי הכלא או שמא ניתן להאריך את התנאי ולגזור על הנאשם עונש שיקומי.

על פי סעיף 55 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") יש להורות על הפעלת התנאי מקום שבו עבר הנאשם עבירה נוספת במהלך תקופת התנאי.

על פי סעיף 56 לחוק ניתן להורות על הארכת התנאי מטעמים שירשמו אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהא זה צודק להפעילו.

לאחר שנדרשתי לכל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה, לא מצאתי שקיימים טעמים שמצדיקים את הארכת התנאי.

19. אזכיר שלא התבקש תסקיר של שירות המבחן ואין לפניי נתונים כלשהם בנוגע להליך שיקומי שעבר או עובר הנאשם. עוד אזכיר ששיקולי שיקום מאפשרים בנסיבות המתאימות הקלה בעונש עד כדי סטייה ממתחם העונש ההולם.

ברם משנתונים אלה לא הונחו לפניי לא אוכל להידרש להם.

20. בהקשר זה אזכיר שהנאשם כפר באשמה ובחר לנהל את התיק ולהיאבק על חפותו. לנאשם אכן שמורה הזכות להאמין בחפותו ולנהל את משפטו ואין לזקוף זאת לחובתו. כך נקבע במפורש בסעיף 40א(6) לחוק העונשין שזו לשונו: "**...ואולם כפירה באשמה הוניהול משפט על ידי הנאשם לא יזקף לחובתו**". עם זאת, משכפר הנאשם באשמה והוא אינו מקבל אחריות, לא יוכל ליהנות מההקלות השמורות למי שהודה.

21. אדגיש שקבלת אחריות אין פירושה הבעת צער וחרטה מן השפה ולחוץ, אלא שעליה להיות מגובה גם במעשים כגון הודאה, מאמצים לתיקון הנזק שנגרם וכיו"ב.

אמנם בדבריו האחרונים לפניי הביע הנאשם חרטה על המעשה, אולם באותה נשימה גם טען "שפעל ממקום תמים". לאחר שנוהל התיק ונפרשו לפניי כלל הראיות, ברי שמדובר בניהול הליך סרק ובפרט משהודה הנאשם במעשים שיוחסו לו כבר בשלב החקירה. לפיכך אין לטענתו "שפעל ממקום תמים", כל אחיזה במציאות והיא מבטאת בעיניי אי קבלת

אחריות על כל המסקנות המתחייבות מכך.

22. עוד שקלתי את שיקולי ההרתעה האישית והכללית ונדרשתי גם לעונשו של שותפו של הנאשם לעבירה - אריק, אשר נידון למאסר על תנאי וצו של"צ במסגרת הסדר טיעון מקל בעקבות הליך טיפולי מוצלח (ת"פ (י-ם) 71294-11-16 **מדינת ישראל נגד אריק חיים סבח** (25.12.2017)).

23. משנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובפרט לעברו הפלילי של הנאשם בעבירות דומות ולאי קבלת האחריות, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **באמצעו של מתחם העונש ההולם**, קרי, לגזור על הנאשם עונש מאסר לצד מאסר על תנאי.

עם זאת, לעניין משך תקופת המאסר להבדיל מעצם הטלתו, אתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ושל בני משפחתו, בחלוף הזמן, ובאורח החיים הנורמטיבי שהוא מנהל כיום.

בשל מצבו הכלכלי של הקשה של הנאשם וכדי לתמוך בשיקומו לאחר שישוחרר ממאסרו, לא אגזור עליו רכיב של קנס או פיצוי וזאת על אף שהמניע לעבור עבירות מסוג זה הוא כלכלי ועל כן מתחייב לשקול ענישה כלכלית שתהלום את המעשה ואת השלכותיו.

סוף דבר

24. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן שלושה חודשים.**

מפעיל את המאסר המותנה בן חמשת חודשי המאסר אשר הוטל על הנאשם בת"פ 10632-08-11 של בית המשפט השלום בראשון לציון.

הנאשם יישא את שני עונשי המאסר בחופף זה לזה.

הנאשם יישא במצטבר לשני עונשי המאסר דלעיל את המאסר שהוטל חלף הקנס בת"פ 10632-08-11 של בית המשפט השלום בראשון לציון בהתאם לצו המאסר עקב אי תשלום קנס מיום 26.06.2019.

תקופת המאסר שאותה יישא הנאשם בתיק זה תעמוד אפוא על 5 חודשים. כמו כן יישא הנאשם חודש מאסר נוסף במצטבר בשל אי תשלום הקנס כך שתקופת המאסר הכוללת תעמוד על שישה חודשים.

ב. **מאסר בן חמישה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה של פגיעה בקניין רוחני מסוג כלשהו**

ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג תמוז תש"פ, 15 יולי 2020, במעמד הצדדים.